

Første-Viceformand (Scharling): Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgfreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. C. Christensen: Det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgfreds (N. S. Larsen) fremsatte her paa ny en Paastand, som sagtens ogsaa skal være et Bevis. Han fremsatte den Paastand, at naar jeg i Dag her har talt angaaende dette Lovforslag og set det fra de forskellige Sider, hvorfra det kan ses, saa skal det være en Form for Modstand mod Lovforslaget, saa skal det være et Forsøg paa at lægge Hindringer i Vejen for Lovforslaget. Den Slags Paastande fremsætter det ærede Medlem med stor Fjendskab og med stor Sikkerhed. Det ærede Medlem føler sig overbevist om, at saadanne Paastande gaa i Folk, det tro de paa; for ham ere de endogaa fuldt sikre Beviser. Jeg vil dog bemærke over for det ærede Medlem, at hvis Oppositionen, hvis vi her paa denne Side skulle have den Bejانبvist, at vi aldeles ikke maa tale om Lovforslag her paa anden Maade end rose dem fuldt ud i enhver Henseende, uden at vi risikere at faa en saadan Bestyrelse rettet imod os, som det ærede Medlem her retter mod mig, saa ere de Vilkaar, som det ærede Medlem her vil byde os, saadanne, som han sikkerlig paa ingen Maade selv vilde være tilfreds med, hvis de bleve budte ham, og som for Resten ingen Rigsdagsmand kan være tilfreds med, thi det maa dog være ethvert Medlems Ret, naar en Sag foreligger til Drøftelse her, at se Sagen saa grundigt efter og omtale den saa nøjagtigt, som det staar i hans Magt at kunne gøre det, uden at han derfor skal være Genstand for en Bestyrelse for at ville lægge Sagen Hindringer i Vejen. Dette har ikke været min Mening, det ved jeg, det vidner jeg her. Det ærede Medlem har ikke Ret til at komme med den Slags Paastande.

Korsgaard: Jeg skal ikke blande mig i Forholdet mellem Stubbekøbing og Ringkøbing, men jeg kan dog ikke tilbageholde en enkelt Bemærkning i Anledning af det, jeg sidst hørte. Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgfreds beklagede sig over, at det ærede Medlem fra Stubbekøbing sagde, at naar vi indvendte noget imod denne Lov, var det, fordi vi vilde gøre Fortræd dermed, stude Sagen, forhindre dens Gennemførelse, og sagde dernæst, at det var Vilkaar, man ikke kunde tage imod. Jeg tror dog, vi komme til at tage imod dem, og det er da ogsaa slet ikke noget nyt. Det er noget, alle

Regeringspartier sige til Oppositionen. I et Regeringspartis Sjæle er alt, hvad Oppositionen gør, noget fordæveligt. Den vil stude Sagerne, gøre Vejen vanskelig for Regeringspartiet, jeg tror altsaa, at vi her efter maa finde os i det og vænne os til det. Det er gamle Vilkaar for Oppositionen, at man fra Regeringspartiets Side siger, at Oppositionen i Virkeligheden er til Fordærv. — For øvrigt var det ikke for at sige det, at jeg har bedt om Ordet. Jeg vil til den højtærede Finansminister sige, at jeg kun er mellemforstået over de Svar, jeg fik fra ham. Den højtærede Finansminister vilde ikke ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt han skulde stoppe det Gul i Kassebeholdningen, han har faaet, ved Hjælp af de 2 Mill. Kr., men henviste til, at den Sag kunde vi drøfte ved Finanslovens 2den Behandling. I Henhold hertil skal jeg ikke videre forsølge dette Spørgsmaal i Dødblikket. Derimod, maa jeg sige, at jeg beklager, at den højtærede Finansminister ikke vil ud med Betingelserne over for Nationalbanken. Den højtærede Finansminister holder vedvarende paa, at de ere yderst moderate. Jeg har gjort den højtærede Finansminister opmærksom paa, at han har mærkelige Begreber om, hvad der er billigt. Saa vidt jeg kan skønne, har Bankkontoret, hos hvilket Finansministeren har laant sine 25 Mill., haft en Avance derpaa af ca. $\frac{1}{4}$ Mill. Hvis Nationalbanken skal belønnes paa en lignende "yderst moderat" Maade, bliver det en klækkelig Sum. Nu siger man mig, at den højtærede Finansminister i Anledning af sin Nævnelse af det yderst moderate Honorar til Nationalbanken har nævnt Hundreder af Kroner — jeg beklager, at jeg ikke har kunnet høre det, men der har været en saa ualmindelig Uro i Salen i Dag, at man ikke har kunnet følge Forhandlingerne rigtig — men jeg kan dog knapt tro, at det er Tilfældet. Ganste vist synes Nationalbanken ikke at staa i høj Kurs hos den nuværende Finansbestyrelse, men at man vil byde Nationalbanken et saadant Honorar, som man passende kunde anbringe i den første den bedste Fedtebutik, at man vil byde Nationalbanken nogle Hundreder af Kroner for at anbringe de 5 Mill. Kr., naar Finansministeren giver Privatbanken $\frac{1}{4}$ Mill. i Provision for at laane 25 Mill. Kr., kan jeg ikke vel tænke mig. Jeg antager altsaa at det er en Fejlstagelse. Men man ved jo nu, at det ikke kan nytte at spørge den højtærede Finansminister, for vi have bevilget Loven, men saa have vi for øvrigt ikke megen Nytte af et Svar, saa er jo Skaden slet. — Der er en enkelt Bestemmelse i Lovforslaget, som jeg